

går i krig af den grund. Det var jo derfor, man ville have våbeninspektørerne ind igen for netop at få denne her sag afklaret. Når man går i krig, er det, fordi den pågældende udgør en fare for sine omgivelser, og derfor var begrundelsen i USA og Storbritannien naturligvis også, at Saddam Hussein var en fare for sine omgivelser, og at han besad masseødelæggelsesvåben.

Hvad jeg sagde dengang, vender vi tilbage til, det er trukket helt ud af sin sammenhæng, men ligegyldigt hvordan og hvorledes så viser det sig efterfølgende, at man tog fejl. Burde man da ikke være så meget mandfolk, at man indrømmede, at man havde taget fejl? Jeg ved godt, at det er svært for statsministeren at indrømme fejl. Jeg ved det godt, men i det her tilfælde ...

Formanden:

Ja tak.

Holger K. Nielsen (SF):

... har vi været i krig. Derfor må vi have frem i lyset, hvad de oplysninger, vi gik i krig på, reelt var.

Formanden:

Minuttet er for længst gået, hr. Holger K. Nielsen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan jo ikke føje noget nyt til, og derfor må jeg bare gentage, at begrundelsen for den danske deltagelse i krigen mod Saddam Hussein altså var, at Saddam Hussein ikke ville samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, og vi mener faktisk, at når det er sådan en tyrann og militærdiktator som Saddam Hussein og det er så alvorligt, så må det have en konsekvens.

Prøv at tænke på, hvis sådan nogle typer bare kan gøre, som det passer dem, uden at nogen griber ind, ja, så sender man jo et farligt signal om, at de bare kan skalte og valte med verdenssamfundet, som de vil. Derfor var det vores opfattelse, at nu var nok nok, og at tiden var kommet til, at det internationale samfund måtte sige, at det har en konsekvens, at Saddam Hussein ikke vil samarbejde med FN's Sikkerhedsråd.

Hr. Holger K. Nielsen har da ret i, at det gør man ikke bare i en hvilken som helst situation. Men der var vores begrundelse nøjagtig den samme, som da den radikale udenrigsminister, hr. Niels Helveg Petersen, i 1998 begrundede en lignende dansk deltagelse ved at sige, at det forekommer særlig indlysende, når talen er om

forbud mod besiddelse og brug af biologiske og kemiske våben, der frembyder en åbenbar trussel mod freden i regionen. Så det var jo ikke noget nyt, at denne regering havde den opfattelse, det havde den tidligere socialdemokratiske ledende regering også 5 år tidligere.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal ikke tale for Det Radikale Venstre eller for Socialdemokraterne, men jeg skal dog alligevel bemærke, at de jo også har stillet krav om, at der skal være en undersøgelse. Efter min mening tog de fejl i 1998, men de er da så meget mandfolk, at de så siger i dag: O.k., vi må have hele den her sag undersøgt. Forskellen mellem statsministeren og os andre her er, at denne her regering ikke er så meget mandfolk, at den vil sige, at den tog fejl, at det viser sig, at grundlaget var forkert, og at sagen derfor skal undersøges til bunds.

Jeg synes, det er beskæmmende, at vi skal høre så meget udenomssnak, så mange fejlagtige oplysninger her i Folketinget, så meget, der grænser til direkte løgn, og at det skal fortsætte sådan. Derfor vil jeg endnu en gang meget opfordre statsministeren til at revurdere hele sin holdning til det her og gøre som George W. Bush – det gør han jo i så mange andre sammenhænge – som Tony Blair formentlig også gør, og som den australske regering formentlig også gør, nemlig gå i gang med en uvildig undersøgelse af hele grundlaget for den danske krigsdeltagelse.

Kl. 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Holger K. Nielsen må have en meget svag sag, når han forfalder til at påstå, at der siges løgne her i Folketingssalen. Det er jo faktisk en meget alvorlig ting, hr. Holger K. Nielsen der siger. Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skulle vælge sine ord med nogen omhu.

Lad mig så bare sige, at forudsætningen for at bruge ressourcer på at undersøge noget jo er, at der rent faktisk er noget at undersøge, og det er der ikke, for den beslutning, der er truffet her i Folketinget, er truffet på basis af fuldstændig frit tilgængelige, åbne kilder. Det er en politisk beslutning lagt helt åbent frem her i Folketingssalen, nemlig at når en militærdiktator som Saddam Hussein nægter at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, må det have en konsekvens. Det var begrundelsen og hverken mere eller mindre.